

Comisia
Europeană

STAREA UNIUNII 2018

MOMENTUL SUVERANITĂȚII EUROPENE

de Jean-Claude Juncker,
președintele Comisiei Europene
12 septembrie 2018

[PREVALEAZĂ DISCURSUL PRONUNȚAT]

INTRODUCERE: O OBLIGAȚIE IMPERATIVĂ DE ACȚIUNE ȘI VIGILENȚĂ

Stimate Doamnele Președinte,

Doamnelor și domnilor deputați,

Uneori istoria înaintează șovăielnic, uneori se îndreaptă altundeva decât ne-am dori sau trece repede pe lângă noi.

E ceea ce se întâmplă și în cazul activității unei Comisii care nu are la dispoziție decât un mandat de cinci ani pentru a schimba radical cursul lucrurilor.

Această Comisie este doar un scurt capitol în istoria îndelungată a Uniunii Europene. Pentru Comisia al cărei președinte sunt, încă nu a sosit momentul bilanțului final.

Așadar, nu vă voi prezenta astăzi un bilanț al lucrurilor pe care am reușit să le realizăm în ultimii patru ani.

Dimpotrivă, vă voi spune că **vom munci în continuare în următoarele 12 luni pentru ca Uniunea noastră imperfectă să facă cu fiecare zi ce trece un nou pas către perfecțiune.**

Avem încă multe de făcut și despre aceste lucruri aș vrea să vă vorbesc în această dimineață.

Nu să culeg cu complezență lauri ori să îmi umflu pieptul de mândrie. Modestie și muncă: iată atitudinea pe care și-o va însuși Comisia, iată care ne este agenda de lucru pentru lunile următoare.

Uneori, istoria – istoria în adevăratul sens al cuvântului – irumpe neanunțată în viața națiunilor și se lasă cu greu înduplecată să plece.

Așa s-a întâmplat în 1914, când izbucnirea Marelui Război a luat prin surprindere continentul european, marcând un contrast violent cu seninătatea, calmul, pacea și optimismul anului 1913.

În 1913, europenii se așteptau să continue să trăiască în pace. Și totuși, în anul următor, un război fratricid s-a abătut asupra Europei.

Mă refer la această perioadă nu pentru că aș crede că am fi în pragul unei noi catastrofe.

Uniunea Europeană este gardianul păcii. Ar trebui să fim recunoscători că trăim pe un continent pașnic care cunoaște pacea datorită Uniunii Europene.

Ar trebui să arătăm mai mult respect Uniunii Europene, să nu-i pătăm imaginea și să ne apărăm modul nostru de viață și ceea ce ne definește.

Să îmbrățișăm patriotismul care nu se îndreaptă împotriva altora. Să respingem naționalismul găunos care proiectează ură față de ceilalți, care seamănă distrugere, care arată cu degetul înspre ceilalți în loc să caute soluții care să ne permită să trăim mai bine împreună.

Deviza pactului fondator al Uniunii Europene – un „nu” hotărât războiului – se impune și astăzi cu evidența unui imperativ și a unei datorii. O datorie neprecupețită de vigilență față de ceea ce se ni se întâmplă și se întâmplă în jurul nostru.

STAREA UNIUNII NOASTRE ÎN 2018

EFORTURI CARE DAU ROADE

Doamnelor și domnilor deputați,

Care este situația Uniunii Europene în 2018?

Au trecut zece ani de la prăbușirea Lehman Brothers, iar Europa a lăsat criza economică și financiară cu mult în urmă, o criză importată din afară și care ne-a lovit adesea cu brutalitate.

Economia Europei se află, de 21 de trimestre consecutive, pe o curbă de creștere susținută.

Situația șomajului s-a îmbunătățit, aproape 12 milioane de noi locuri de muncă fiind create din 2014 până acum. 12 milioane de locuri de muncă înseamnă mai mult decât populația Belgiei.

Este pentru prima oară în istorie când atât de multe persoane – 239 de milioane de femei și bărbați – au un loc de muncă în Europa.

Rata șomajului în rândul tinerilor este de 14,8%: un nivel încă foarte ridicat, dar care niciodată, din anul 2000 încoace, nu a fost mai scăzut decât acum.

Investițiile au cunoscut un revirement, mai ales datorită Fondului nostru european pentru investiții strategice – pe care unii, din ce în ce mai puțini însă, încă îl numesc „Planul Juncker” – care a generat investiții, atât din partea sectorului public, cât și din partea sectorului privat, în valoare de 335 de miliarde de euro. **Ne apropiem de cele 400 de miliarde de euro către care tindem.**

Și apoi, avem situația din Grecia: după ani care, trebuie s-o recunoaștem, au fost dureroși, marcați de probleme sociale fără precedent, dar și de o solidaritate nemaîntâlnită, Grecia a reușit să își ducă la bun sfârșit programul de reforme și este acum din nou pe propriile picioare. **Mă înclin cu respect în fața eforturilor herculeene depuse de poporul grec, eforturi pe care ceilalți europeni continuă să le subestimeze.** Am apărut întotdeauna Grecia, demnitatea sa, rolul său în Europa și, mai ales, rămânerea sa în zona euro. Sunt în continuare mândru de ea.

Europa și-a reafirmat, de asemenea, statutul de putere comercială. Puterea comercială pe care o deținem pe scena mondială nu este altceva decât dovada necesității de a ne partaja suveranitățile. Uniunea Europeană a încheiat până în prezent acorduri comerciale cu 70 de țări. Împreună, reprezentăm 40% din PIB-ul mondial. Aceste acorduri, foarte adesea și în mod nedrept contestate, ne ajută să exportăm către alte părți ale lumii standardele europene ridicate în materie de siguranță alimentară, dreptul muncii, protecția mediului și drepturile consumatorilor.

Când, în luna iulie, într-un climat periculos, marcat de tensiuni internaționale, am fost într-o singură săptămână la Beijing, Tokyo și Washington, am putut vorbi, în calitate de președinte al Comisiei, în numele celei mai mari piețe unice din lume. În numele unei Uniuni care reprezintă a cincea parte din economia mondială. În numele unei Uniuni care este pregătită să-și apere valorile și interesele. Am prezentat Europa ca pe un continent deschis, nu ca pe un continent oferit.

Unitatea europeană, pe care am avut ocazia s-o expun atât în principiu, cât și în detaliu, mi-a dat forța necesară pentru a putea face auzită vocea Uniunii Europene și a obține rezultate concrete pentru cetățenii și întreprinderile noastre.

Uniți în cadrul Uniunii, noi, europenii, am devenit o forță redutabilă. La Washington, am vorbit în numele Europei. Unii descriu acordul pe care am reușit să-l obținem la sfârșitul negocierilor mele cu președintele Trump drept o surpriză. Nu e însă vorba aici de nicio surpriză, ci doar de faptul că Europa a știut să vorbească cu o singură voce.

Unde este necesar, Europa trebuie să acționeze ca unul.

O RESPONSABILITATE GLOBALĂ

Am dovedit acest lucru atunci când nu am pregetat să apărăm Acordul de la Paris privind schimbările climatice, pentru că noi, europenii, **dorim să lăsăm generațiilor următoare o planetă mai curată**. Sunt de acord cu analiza făcută de comisarul nostru pentru energie în ceea ce privește obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂ pentru anul 2030. E o analiză corectă din punct de vedere științific și necesară din punct de vedere politic.

Seceta care a lovit continentul nostru în această vară constituie un avertisment dur și fără drept de apel, nu numai pentru agricultori, cu privire la cât de importante sunt eforturile noastre pentru a proteja viitorul generațiilor următoare. Nu putem să ne facem că nu vedem provocarea care ne stă în față. Noi, Comisia, și dumneavoastră, Parlamentul European, trebuie să privim către viitor.

Doamnelor și domnilor deputați,

Lumea, care își continuă cursul, a devenit mai volatilă ca niciodată. Provocările externe cărora trebuie să le facă față continentul nostru se înmulțesc pe zi ce trece.

Prin urmare, nu ne putem îngădui să ne acordăm nici măcar un moment de răgaz în eforturile noastre de a construi o Europă mai unită.

Europa poate exporta stabilitate, așa cum s-a întâmplat cu fiecare extindere succesivă a Uniunii noastre, și, pentru mine, fiecare nouă extindere este și rămâne o poveste de succes pentru că am reușit să reconciliem geografia și istoria Europei. Dar mai rămân încă multe de făcut. **Trebuie să ne definim într-un mod irevocabil atitudinea pe care o avem față de Balcanii de Vest**. Altfel, vecinătatea noastră imediată va fi modelată de alte forțe.

Să ne uităm și în jurul nostru. Ceea ce se întâmplă în momentul acesta în Idlib, în Siria, trebuie să ne îngrijoreze la modul cel mai profund și mai direct. **Nu putem rămâne indiferenți în fața iminenței unei catastrofe umanitare care este, de altfel, o catastrofă anunțată.**

Conflictul din Siria e un exemplu viu al faptului că ordinea mondială care a adus atâtea beneficii europenilor după cel de-al Doilea Război Mondial este tot mai amenințată.

De altfel, în lumea de azi, Europa nu mai poate fi sigură că angajamentele asumate ieri vor mai fi respectate mâine.

Alianțele de ieri poate nu vor mai fi alianțele de mâine.

A SOSIT MOMENTUL SUVERANITĂȚII EUROPENE

Doamnelor și domnilor,

Astăzi, lumea are nevoie de o Europă puternică și unită.

O Europă angajată în favoarea păcii, a acordurilor comerciale și a relațiilor monetare stabile, chiar și atunci când alții tind să aleagă uneori calea războiului comercial, ba chiar a războiului monetar. Adevărul este că nu-mi place unilateralismul lipsit de respect față de așteptările și speranțele celorlalți. **Voi rămâne întotdeauna un multilateralist.**

Dacă Europa și-ar da mai bine seama de puterea politică, economică și militară pe care o are prin națiunile sale, am putea să renunțăm la rolul exclusiv de contribuitor financiar pe scena mondială, rol pe care vrem, de altfel, să-l păstrăm. **Trebuie să devenim însă într-o măsură mai mare un actor pe scena internațională.** Da, suntem *donatori mondiali*, dar trebuie să fim și *actori mondiali*.

Acesta este motivul pentru care, încă din 2014, în pofida rezistenței puternice pe care am întâmpinat-o la momentul respectiv, am relansat proiectul unei uniuni europene a apărării. Și tot acesta este motivul pentru care, în lunile care vor urma, Comisia va continua să depună eforturi pentru ca Fondul european de apărare și cooperarea structurată permanentă în domeniul apărării să devină pe deplin operaționale. Se impune aici o precizare importantă din punctul meu de vedere: nu vom militariza Uniunea Europeană. Dorim să devenim mai responsabili și mai independenți.

Pentru că numai o Europă puternică și unită își poate proteja cetățenii de amenințările interne și externe, de la terorism la schimbările climatice.

Numai o Europă puternică și unită poate menține locurile de muncă într-o lume deschisă și interconectată.

Numai o Europă puternică și unită poate ține pasul cu provocările digitalizării globale.

Noi, europenii, pentru că suntem piața unică cea mai mare din lume, putem să stabilim standardele care trebuie respectate atunci când este vorba de volumele mari de date, de inteligența artificială, de automatizare, apărând totodată valorile, drepturile și individualitatea cetățenilor noștri. Putem face acest lucru, însă numai cu condiția să rămânem uniți.

O Europă puternică și unită le permite statelor sale membre să țintească mai sus. Programul nostru Galileo este cel datorită căruia, în prezent, Europa este încă în cursa spațială. Niciunul dintre statele noastre membre nu ar fi putut pune 26 de sateliți pe orbită, realizare de care beneficiază astăzi 400 de milioane de utilizatori din întreaga lume. Niciunul dintre statele noastre membre nu ar fi putut face acest lucru de unul singur. Galileo este în primul rând, dacă nu chiar exclusiv, o reușită europeană. **Fără Europa, n-am avea Galileo. Să fim mândri de acest lucru.**

Stimate Doamnă Președinte,

Din perspectivă geopolitică, acesta este **momentul suveranității europene.**

Momentul în care Europa decide asupra destinului său. Momentul ca Europa să dezvolte ceea ce eu am denumit „*Weltpolitikfähigkeit*” – capacitatea de a-și asuma un rol, ca Uniune, în modelarea afacerilor globale. Europa trebuie să devină într-o mai mare măsură un actor suveran în relațiile internaționale.

Suveranitatea europeană decurge din suveranitatea națională a statelor noastre membre. Ea nu înlocuiește ceea ce este specific națiunilor. Prin partajarea suveranităților noastre – în domeniile în care acest lucru este necesar – fiecare dintre statele noastre națiune devine mai puternic.

Această convingere, că „uniunea face forța”, este însăși chintesența participării la Uniunea Europeană.

Suveranitatea europeană nu va fi niciodată îndreptată împotriva altora. Europa trebuie să rămână un continent al deschiderii și al toleranței. Și va rămâne astfel.

Europa nu va fi niciodată o fortăreață care își întoarce fața de la lume, mai ales de la suferința acestei lumi. Europa nu va fi niciodată o insulă. Europa trebuie și va rămâne multilaterală. Pământul este al tuturor, nu doar al câtorva.

Aceasta este și miza alegerilor pentru Parlamentul European care vor avea loc în luna mai 2019. Vom folosi cele 250 de zile care ne despart de data alegerilor europene pentru a le demonstra concetățenilor noștri că, atunci când acționăm la unison, Uniunea Europeană poate să obțină rezultate și că își respectă angajamentele asumate la începutul acestui mandat.

Până la momentul alegerilor europene, **trebuie să demonstrăm că Europa poate depăși diferențele dintre nord și sud, dintre est și vest, dintre stânga și dreapta.** Europa este prea mică pentru a se împărți în doi sau în patru.

Trebuie să demonstrăm că împreună putem sădi semințele unei Europe mai suverane.

SĂ NE ONORĂM PROMISIUNILE FĂCUTE

Doamnelor și domnilor deputați,

Pe europenii care își vor exprima votul în alegerile din mai 2019 nu îi va interesa ce a propus Comisia. Ci îi va interesa foarte mult ca giganții din sectorul internetului să plătească impozite în locul unde aceștia își obțin profiturile. Alegătorii vor - întocmai ca mulți dintre dumneavoastră, după cum știu - ca propunerea Comisiei în această privință să devină rapid lege. Cei care își doresc acest lucru au perfectă dreptate.

Europenii care vor vota în 2019 nu vor fi foarte impresionați de buna intenție a Comisiei de a combate materialele plastice de unică folosință pentru a ne proteja oceanele. Dacă vrem ca europenii să fie de partea noastră și dacă vrem să îi convingem că acțiunile noastre sunt corecte, atunci avem nevoie de o lege europeană care să consfințească interzicerea materialelor plastice — așa cum a propus Comisia.

Declarăm cu toții - mai ales în discursuri frumoase - că ar trebui să fim mai ambițioși în chestiunile majore și să ne implicăm mai puțin în chestiunile minore. Dar europenii nu vor fi mulțumiți când va trebui să schimbăm în continuare ora de două ori pe an în baza unei reglementări europene. Comisia propune astăzi modificarea acestui aspect. **Schimbarea orei ar trebui suprimată. Statele membre — în virtutea principiului subsidiarității — ar trebui să decidă ele însele dacă cetățenii lor utilizează ora de vară sau ora de iarnă.** Mă aștept ca Parlamentul și Consiliul să vadă lucrurile în același fel și să găsească soluții compatibile cu piața unică. **Timpul ne presează.**

Fac apel la noi toți ca în lunile care urmează să lucrăm îndeaproape împreună, pentru a ne putea onora în timp util, înainte de alegerile europene, promisiunile făcute în 2014.

La începutul acestui mandat, ne-am angajat împreună să asigurăm o piață unică digitală mai inovatoare, o uniune economică și monetară mai aprofundată, o uniune bancară, o uniune a piețelor de capital, o piață unică mai echitabilă, o uniune energetică cu o politică prospectivă în domeniul climei, o agendă cuprinzătoare în materie de migrație, o uniune a securității și am întreprins acțiuni - în orice caz, cei mai mulți dintre noi - pentru ca dimensiunea socială a Europei să nu mai fie neglijată, ci să fie orientată către viitor.

Comisia a prezentat toate propunerile și inițiativele pe care le-a anunțat în 2014. Dintre acestea, jumătate au fost deja adoptate de către Parlament și Consiliu, 20 % se află pe drumul cel bun, iar 30% sunt încă în faza de discuții, care în unele cazuri sunt dificile.

Doamnelor și Domnilor,

Nu accept ca numai Comisia să fie considerată răspunzătoare pentru toate deficiențele - și nu spun că nu ar fi existat deficiențe. Propunerile noastre sunt cunoscute, acestea trebuie adoptate și puse în aplicare. Nu voi permite nici în viitor ca numai Comisia să fie considerată țap ispășitor. Țapi ispășitori se găsesc în toate instituțiile, cei mai puțini fiind la Comisie și la Parlament.

Este necesar să ne asumăm un rol de leader în cât mai multe domenii. Acest lucru este valabil și în ceea ce privește finalizarea **uniunii noastre a securității**. Europenii se așteaptă ca Uniunea Europeană să îi protejeze. **Din acest motiv, Comisia propune astăzi noi norme pentru eliminarea conținutului terorist de pe internet în termen de o oră — o oră fiind intervalul critic în care se poate produce cel mai mare rău.** În plus, propunem **extinderea mandatului Parchetului European nou înființat pentru ca în sfera acestuia să intre lupta împotriva infracțiunilor de terorism.** Trebuie să putem întreprinde acțiuni de urmărire penală a teroriștilor la nivelul întregii Uniuni și la nivel transfrontalier. Teroriștii nu țin cont de frontiere. **Nu ar trebui să le devenim complici din cauza incapacității noastre de a coopera.**

De aceea, propunem astăzi, de asemenea, **noi măsuri pentru a putea combate spălarea banilor în mod eficace și la nivel transfrontalier.**

Tot atât de hotărât trebuie să acționăm și pentru a proteja alegerile libere și corecte în Europa. **Din acest motiv, Comisia propune astăzi noi norme pentru protejarea proceselor noastre democratice împotriva manipulării de către țări terțe sau chiar - da, și aceasta se poate întâmpla - de către interese private.**

Rolul de leader și spiritul de compromis sunt, desigur, foarte necesare atunci când este vorba de **migrație**. Am înregistrat mai multe progrese în acest sens decât se spune adesea. Au fost adoptate cinci dintre cele șapte propuneri de reformare a sistemului european comun de azil. Eforturile noastre au dat roade: numărul de sosiri înregistrate pe ruta est-mediteraneeeană este cu 97 % mai mic, iar cel de sosiri pe ruta central-mediteraneeeană cu 80 % mai mic. Din 2015, operațiunile UE au contribuit la salvarea a peste 690 000 de persoane pe mare.

Cu toate acestea, statele membre nu au găsit încă echilibrul adecvat între răspunderea pe care fiecare țară trebuie să și-o asume pe propriul teritoriu și solidaritatea necesară între ele. Însă, tocmai de solidaritate trebuie să facă dovadă statele membre, dacă doresc să mențină spațiul Schengen fără frontiere interne. **Sunt și rămân împotriva frontierelor interne. Și, acolo unde astfel de frontiere au fost reinstituite, trebuie să fie eliminate. Dacă ele ar persista, aceasta ar reprezenta un pas înapoi inacceptabil pentru Europa de astăzi și cea de mâine.**

Comisia și mai multe președinții ale Consiliului au prezentat numeroase soluții de compromis. **Invit Președinția austriacă a Consiliului să facă acum pași decisivi pentru a elabora soluții durabile cu privire la o reformă echilibrată în domeniul migrației.** Nu putem continua să purtăm discuții interminabile de fiecare dată când sosește o nouă navă pentru a găsi soluții ad-hoc pentru persoanele aflate la bord. Soluțiile ad-hoc nu sunt suficiente. **Avem nevoie de solidaritate durabilă – acum și întotdeauna.**

Avem nevoie de mai multă solidaritate pentru că avem nevoie de mai multă eficiență. Acest lucru este valabil și în ceea ce privește introducerea unui **mecanism de protecție civilă consolidat la nivel european**. Când ia foc o țară, ia foc întreaga Europă. Printre imaginile impresionante din aceasta vară se numără nu numai incendiile, ci și întâmpinarea cu aplauze a pompierilor polonezi de către Suedia amenințată de flăcări – *Europe at its best*.

Să revenim la tema migrației. **Prezentăm astăzi o propunere privind consolidarea poliției de frontieră și a gărzii de coastă la nivel european.** Frontierele externe trebuie protejate mai eficient. De aceea, propunem creșterea numărului de polițiști de frontieră europeni, care sunt finanțați din bugetul european, la 10 000 de agenți până în 2020.

De asemenea, prezentăm o propunere de dezvoltare în continuare a Agenției Europene pentru Azil. Statele membre au nevoie de un sprijin european mai solid în ceea ce privește prelucrarea cererilor de azil, care să fie în conformitate cu Convenția de la Geneva.

Și mai prezentăm o propunere de accelerare a returnării migranților în situație neregulamentară. Comisia își asumă acest rol alături de statele membre.

Îmi exprim din nou dorința, aș spune că este chiar o solicitare, **de a deschide căi legale de acces către Uniunea Europeană. Avem nevoie de migranți calificați.** Și în această privință Comisia a prezentat de mult timp propuneri concrete, care acum trebuie să fie puse în aplicare.

Domnule Președinte,

Aș dori să vă vorbesc despre viitor și, deci, despre continentul cu care ne înfrățim, și anume **Africa**.

Până în 2050, populația Africii va ajunge la 2,5 miliarde de locuitori. O persoană din patru va fi africană.

Trebuie să investim mai mult în relația noastră cu acest continent măreț și nobil și cu națiunile sale individuale. Trebuie să nu mai privim această relație africano-europeană din perspectiva exclusivă a unui donator de ajutoare pentru dezvoltare. Această abordare ar fi insuficientă. De fapt, umilitoare.

Africa nu are nevoie de gesturi de caritate, ci de un parteneriat echilibrat, de un veritabil parteneriat. Și noi, europenii, avem nevoie în egală măsură de acest parteneriat.

Când pregăteam acest discurs, am vorbit cu prietenii mei africani, în special cu Paul Kagame, președintele Uniunii Africane. Am căzut de acord asupra faptului ca **pe viitor angajamentele noastre respective să fie reciproce. Dorim să construim un nou parteneriat cu Africa.**

Comisia propune astăzi **o nouă alianță între Africa și Europa, o alianță pentru investiții și locuri de muncă sustenabile.** Această alianță – în forma pe care o avem în vedere – ar permite crearea a până la 10 milioane de locuri de muncă în Africa în următorii cinci ani.

Dorim să creăm un cadru care să permită atragerea mai multor investiții private în Africa.

De fapt, nu pornim de la zero: Fondul de investiții externe, lansat în urmă cu doi ani, va mobiliza investiții în valoare de peste 44 de miliarde EUR în sectorul public și în cel privat din Africa. Proiectele deja planificate și inițiate vor mobiliza 24 de miliarde EUR.

Ne vom concentra investițiile în domeniile în care investițiile vor aduce o schimbare reală. Până în 2020, Uniunea Europeană va fi sprijinit 35 000 de studenți și cercetători africani datorită programului Erasmus. Până în 2027, acest număr trebuie să ajungă la 105 000.

Schimbările comerciale dintre Africa și Europa nu sunt de neglijat: schimbările comerciale ale Africii cu Uniunea Europeană au o pondere de 36%. Însă acest volum al schimburilor comerciale nu este suficient. Am convingerea că ar trebui să dezvoltăm numeroasele acorduri comerciale dintre Africa și Uniunea Europeană **într-un acord de liber schimb între cele două continente, într-un parteneriat economic între parteneri egali.**

Domnule Președinte,

Doamnelor și domnilor,

O altă chestiune în care consider că este o nevoie puternică de rolul de lider al Uniunii este **Brexitul**. Nu voi intra în detaliile negocierilor, care sunt conduse cu măiestrie de prietenul meu Michel Barnier. Acesta lucrează pe baza poziției unanime confirmate în repetate rânduri de cele 27 de state membre. Cu toate acestea, permiteți-mi să reamintesc trei principii care ar trebui să orienteze activitatea noastră cu privire la Brexit în lunile următoare.

În primul rând, respectăm decizia britanicilor de a ieși din Uniune, deși o regretăm în continuare în mod profund. Cerem însă guvernului britanic să înțeleagă că odată ce o țară părăsește Uniunea nu mai poate să beneficieze de aceeași poziție privilegiată ca un stat membru. Dacă iese din Uniune, o țară nu mai este, firește, parte a pieței unice și, cu siguranță, nici doar a segmentelor de piață pentru care optează.

În al doilea rând, **Comisia Europeană, Parlamentul European și toate cele 26 de state membre vor face întotdeauna dovadă de loialitate și solidaritate față de Irlanda atunci când este vorba de frontiera irlandeză.** De aceea, dorim să găsim o soluție creativă care să împiedice instituirea unei frontiere strict controlate în Irlanda de Nord. Însă, vom fi, de asemenea, foarte direcți în cazul în care guvernul britanic se îndepărtează de la responsabilitățile care îi revin în temeiul Acordului din Vinerea Mare. **Nu Uniunea Europeană, ci Brexitul riscă să ducă la o frontieră care va fi mai vizibilă în Irlanda de Nord.**

În al treilea rând, după data de 29 martie 2019, **Regatul Unit nu va fi niciodată o țară terță ca oricare alta pentru noi**. Regatul Unit va fi întotdeauna un vecin și un partener foarte apropiat, din punct de vedere politic, economic și al securității.

În ultimele luni, ori de câte ori am avut nevoie de unitate în Uniune, Marea Britanie ne-a fost alături, acționând în baza acelorași valori și principii ca toți ceilalți europeni. De aceea, salut propunerea prim-ministrului May de a dezvolta un nou parteneriat ambițios pentru viitor, după Brexit. Suntem de acord cu declarația făcută la Chequers, conform căreia punctul de plecare al unui astfel de parteneriat ar trebui să fie un spațiu de liber schimb între Regatul Unit și Uniunea Europeană.

Pe baza acestor trei principii, negociatorii Comisiei sunt pregătiți să lucreze neîntrerupt pentru a ajunge la un acord. Avem datoria față de cetățeni și întreprinderi de a asigura faptul că retragerea Regatului Unit este ordonată și că apoi există stabilitate. Comisia nu va ridica obstacole în acest sens, pot să vă asigur de aceasta.

O PERSPECTIVĂ CONVINGĂTOARE PENTRU VIITOR

Doamnelor și domnilor deputați,

Până la alegerile europene și până la summit-ul care va avea loc la **Sibiu**, în România, pe 9 mai 2019, mai rămân multe de făcut.

Va trebui ca, la Sibiu, să ne convingem concetățenii că, în aspectele esențiale, împărtășim aceeași viziune asupra scopului Uniunii noastre. Popoarele europene nu le place incertitudinea și scopurile vagi. Le plac orientările clare, nu aproximările și jumătățile de măsură.

Aceasta este provocarea aflată pe agenda europeană în timpul rămas până la summit-ul de la Sibiu, care va avea loc la șase săptămâni după Brexit și cu numai două săptămâni înainte de alegerile pentru Parlamentul European.

Până la summit-ul de la Sibiu, trebuie **să ratificăm acordul de parteneriat dintre Uniunea europeană și Japonia**, atât din rațiuni economice, cât și geopolitice.

Tot până atunci, avem datoria de a negocia un acord de principiu privind **bugetul Uniunii europene** după 2020.

Dacă vrem să le dăm tinerilor europeni - și va trebui să facem acest lucru - șansa de a valorifica la maximum posibilitățile oferite de un program Erasmus care merită să dispună de mai multe mijloace de finanțare, va trebui să luăm o decizie cu privire la acest pachet financiar - precum și cu privire la alte pachete financiare - înainte de alegerile europene.

Dacă vrem să le oferim mai multe oportunități cercetătorilor noștri și start-up-urilor noastre, pentru a evita ca o lipsă de resurse să ducă la scăderea drastică a numărului de posturi de cercetător, va trebui să luăm o decizie înainte de alegerile europene.

Dacă vrem ca, fără să recurgem la militarizare, să înmulțim cu douăzeci cheltuielile de apărare, trebuie să luăm o decizie cât mai rapid.

Dacă vrem să majorăm cu 23 % investițiile consacrate Africii, va trebui să luăm o decizie cât mai rapid.

Până anul viitor, va trebui să consolidăm, de asemenea, **rolul internațional al monedei euro**. În doar douăzeci de ani de existență - și în pofida vocilor pesimiste care ne-au însoțit în tot acest timp - moneda euro a parcurs deja un drum lung.

Aceasta a devenit a doua cea mai utilizată monedă din lume, 60 de țări legându-și monedele de moneda euro într-un fel sau altul. **Totuși, trebuie să facem mai mult pentru ca moneda noastră unică să își poată îndeplini în totalitate rolul pe scena internațională.**

Evenimentele recente au scos în evidență necesitatea de a aprofunda uniunea noastră economică și monetară și de a crea piețe de capital lichide și profunde. Numeroase propuneri formulate de Comisie în acest domeniu nu așteaptă decât să fie adoptate de acest Parlament și de Consiliu.

Cu toate acestea, putem și trebuie să facem mai mult de atât. Este aberant faptul că Europa își plătește 80 % din factura la importurile de energie - în valoare de 300 de miliarde EUR pe an - în dolari americani, când importurile noastre de energie provin din Statele Unite numai în proporție de aproximativ 2 %, și că societățile europene cumpără avioane europene în dolari, în loc de euro.

De aceea, înainte de sfârșitul acestui an, Comisia va prezenta inițiative menite să consolideze rolul internațional al euro. **Euro trebuie să devină instrumentul activ al noii suveranități europene.** În acest sens, primul lucru care trebuie făcut este să ne punem lucrurile în ordine, consolidând uniunea economică și monetară, ceea ce de altfel am și început să facem. Fără o uniune economică și monetară aprofundată, nu vom avea argumente credibile pentru a consolida rolul internațional al euro. Pentru o Europă și o monedă euro mai puternice, trebuie să finalizăm uniunea economică și monetară.

Aș mai dori ca, înainte de summit-ul de la Sibiu, să realizăm progrese concrete în ceea ce privește consolidarea politicii noastre externe. Va trebui să ne perfecționăm **capacitatea de a vorbi cu o singură voce în materie de politică externă.** Nu este normal ca Europa să se reducă singură la tăcere și să nu poată vorbi tare și răspicat la Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului de la Geneva pentru a condamna încălcările drepturilor omului săvârșite în China, și asta pentru că un stat membru a fost în măsură să blocheze orice decizie în această privință. Nu este normal ca Europa să se afle în imposibilitatea de a acționa atunci când este vorba de reînnoirea embargoului asupra armelor impus Belarusului sau de aplicarea de sancțiuni Venezuelei, deoarece nu s-a putut întruni unanimitatea.

De aceea, Comisia vă propune astăzi, din nou, să trecem la votul cu majoritate calificată în anumite domenii strict delimitate ale relațiilor externe. Repet mesajul pe care l-am transmis și anul trecut: trebuie să trecem la votul cu majoritate calificată în anumite domenii. Nu în toate domeniile, ci doar în anumite domenii strict delimitate: drepturile omului, misiunile civile și altele.

Tratatul actual îi permite Consiliului să ia o decizie în acest sens. **Consider că a venit timpul să ne prevalăm de clauza pasarelă din Tratatul de la Lisabona, care ne permite să deschidem calea către luarea de decizii cu majoritate calificată - această clauză pasarelă care este „frumusețea uitată” a Tratatului.**

Cred, de altfel, că și anumite chestiuni din domeniul impozitării ar trebui să facă obiectul deciziilor cu majoritate calificată.

Domnule președinte,

Aș mai dori să spun că modul în care discutăm despre dezacordurile noastre mă apasă tot mai mult. Schimburile polemice dintre guverne și dintre instituții devin tot mai numeroase. **Nu atacurile polemice, adesea ofensatoare, duc mai departe construcția europeană.**

Nu este vorba doar de un ton regretabil pe care discută forțele politice între ele, ci și de modul în care unii tratează mass-media și jurnaliștii, pentru că vor să evite orice dezbateri. Europa trebuie să rămână un loc în care libertatea presei nu este pusă la îndoială. Prea mulți jurnaliști sunt intimidati, atacați, uneori chiar asasinați. **Va trebui să ne protejăm mai mult jurnaliștii, care sunt, la rândul lor, actori importanți ai democrației noastre.**

Trebuie să redescoperim, în general, puterea compromisului. A încerca să ajungem la un compromis nu înseamnă a ne sacrifica convingerile și nici libertatea de a dezbate cu respectarea punctului de vedere al celorlalți și a valorilor noastre.

Comisia se opune oricărei atingeri aduse statului de drept. Ne îngrijorează în continuare evoluția dezbaterilor din anumite state membre. **În cazurile în care statul de drept este în pericol, trebuie să se aplice articolul 7.**

Prim-vicepreședintele Timmermans îndeplinește o misiune laudabilă, dar foarte adesea solitară, de apărare a statului de drept. Întreaga Comisie și eu, personal, îl susținem cu fermitate.

Într-o anumită privință trebuie să fim intransigenți: hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene trebuie să fie respectate și puse în aplicare. Acest lucru este esențial. Uniunea Europeană este o comunitate de drept. **Respectarea principiilor statului de drept și a hotărârilor judecătorești nu este opțională, ci obligatorie.**

CONCLUZIE

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor deputați,

În introducerea discursului meu, care este și ultimul meu discurs despre starea Uniunii Europene, v-am vorbit despre Istorie, de la istoria cu minusculă, a mandatului acestei Comisii, până la marea Istorie, care este cea a Europei.

Noi toți suntem răspunzători pentru Europa, așa cum este acum. Noi toți vom fi răspunzători pentru Europa, așa cum va fi în viitor.

Așa se scrie istoria: Parlamentele și Comisiile trec, Europa rămâne. Pentru ca Uniunea Europeană să devină ceea ce trebuie să fie, avem nevoie să desprindem mai multe învățăminte importante.

Aș dori ca Europa să iasă din tribunele stadionului mondial. Europa nu trebuie să fie un simplu spectator, un comentator al evenimentelor internaționale, ci trebuie să fie un actor constructiv, un făuritor, un arhitect al lumii de mâine.

Există o cerere importantă pentru Europa în întreaga lume. Ca să satisfacem această cerere stringentă, va trebui ca Europa să se exprime cu o singură voce pe scena internațională. Pentru a putea fi ascultată și înțeleasă în concertul națiunilor, vocea europeană trebuie să fie inteligibilă, limpede, distinctă. Federica Mogherini a îmbunătățit coerența diplomatică a Uniunii Europene, deci să nu cădem din nou pradă incoerenței diplomațiilor naționale concurente și paralele. Diplomația europeană trebuie să fie una singură, iar solidaritatea noastră multilaterală trebuie să fie deplină.

Aș vrea ca, de acum înainte, să facem eforturi mai mari pentru a apropia Estul de Vestul Europei. Să încetăm acest trist spectacol al dezbinării intraeuropene. Continentul nostru și cei care au pus capăt războiului rece merită mai mult de atât.

Aș vrea ca Uniunea Europeană să acorde mai multă atenție dimensiunii sale sociale. Cei care ignoră așteptările îndreptățite ale lucrătorilor și ale micilor întreprinderi creează un risc important la adresa coeziunii societăților noastre. Să transformăm intențiile exprimate la summit-ul de la Göteborg în norme de drept.

Aș vrea ca alegerile de anul viitor să marcheze un moment istoric pentru democrația europeană. Aș vrea, de asemenea, ca experiența referitoare la instituirea de capi de listă (*Spitzenkandidaten*), acest mic pas înainte pentru democrația europeană, să se repete. Pentru mine, această experiență va fi cu atât mai credibilă în momentul în care vom avea veritabile liste transnaționale. **Îmi doresc ca aceste liste transnaționale să fie introduse cel târziu la viitoarele alegeri europene din 2024.**

Mai întâi de toate, aș vrea să spunem nu naționalismului nesănătos și să spunem da patriotismului luminat. Să ținem minte faptul că patriotismul secolului XXI are două dimensiuni, una națională și cealaltă europeană, iar aceste două dimensiuni nu se exclud reciproc.

Așa cum spunea filosoful francez Blaise Pascal, îmi plac lucrurile care merg împreună. **Pentru a se ține pe picioare, națiunile europene și Uniunea Europeană trebuie să meargă împreună.** Cei care iubesc Europa trebuie să iubească și națiunile din care este compusă, iar cei care își iubesc națiunea trebuie să iubească și Europa. Patriotismul este o virtute, în timp ce naționalismul obtuz este o minciună apăsătoare și o otrăvă periculoasă.

Pe scurt: să ne rămânem fideli nouă înșine.

Să plantăm astăzi copacii la umbra cărora strănepoții noștri vor putea să crească și să respire în pace, indiferent dacă vin din Est, din Vest, din Sud sau din Nord.

Cu câțiva ani în urmă v-am spus, chiar aici, că Europa este marea iubire a vieții mele. Da, iubesc Europa și o voi iubi în continuare.

Jean-Claude Juncker

